

WALPO

5/14

Soikkasen
jäähyväishaastat-
telu

5

Roots Cultural Movement

Tarina Turkulaisesta
Ilmiöstä

19

25

Kuinka Suomen
Talous Pelastetaan

SISÄLLYS

PÄÄKIRJOITUS

KLUBISSA

- Päiväkäskey
- Soikkasen jäähyväiset
- Laitosminän
ulkopuolelta

KOLUMNEJA

PARI ASIAA

- Roots Cultural Movement- tarina turkulaisesta ilmiöstä
- Miten Suomen talous pelastetaan
- Taiwan - Lost In translation

Vastaava päätoimittaja

Jeremias Kontio

tajeko@utu.fi

Toimitussihteeri

Wilhelmiina Palonen

Editointi

Henni Kivinen

Toimituskunta

Wilhelmiina Palonen

Saku Martikainen

Janne Salakka

Henni Kivinen

Karoliina Lehtola

Eeva Vasara

Anna Hiltunen

Susanna Nurmi

Anni Roivas

Roosa Veijola

Roosa Hakkarainen

Annemari Hannula

Heidi Wirkkala

Muut kirjoittajat

Matias Keinänen

Kuvat

Jeremias Kontio

Saku Martikainen

Matias Keinänen

Julkaisija

Politiikantutkimuksen klubi ry

Rehtoripellonkatu 4A, 2. kerros

20500 Turku

Painopaikka

Painosalama, Turku

Levikki

75

KAIKKI MIEHET KANNELLE

Kiitos ja kumarrus tästä vuodesta kaikille Walpoon kirjoittaneille, kuvanneille, taittaneille ja editoineille. Unohtamatta kuitenkaan myös teitä Arvon Luki-ja. Tästä vuodesta jäi käteen kourallinen opintopisteitä, muutama venähtänyt hermo ja rautainen ammattitaito lehden toimittamisesta. Odotan tässä ainakin tammikuun vielä yhteydenottoa maamme suurimmilta lehtitaloilta työtarojouksia, mutta jos helmikuuhun mennessä ei kuulu mitään, niin sitten kyllä ihmettelen.

Tämä on viimeinen pääkirjoitukseni ja seuraajakseni astuu viehkeä ja valovoi-mainen, karsimaa ja kalsonkeja täynnä oleva Roope Kinisjärvi, joka ottaa Wal-pon hallintaansa tammikuun alusta. Roope on kiva, komea ja todennäköisesti hänellä on yhtä tyhjä kukkaro Walpon suhteen kuin minulla aloittaessani. Luotan silti Roopeen täysin.

Otsikoin tämän pääkirjoituksen nimellä Kaikki miehet kannelle, koska aloitan kirjoittamisprosessin miettimällä ensin jotakin osuvaa ja nasevaa, joka herättää hyvät ennako-odotukset tekstin sisällöstä. Haaste tietenkin on aina saada otsiko sisällytettyä tekstiin.

Walpon jälkeen. Niin, mitäköhän kaikkea tässä parissa kolmessa ännässä vuo-
dessa vielä keksisi. Keväällä näyttelen IO-speksissä pääroolia, mikä vie oman
osansa ajasta. Kirjoitan myös kandini keväällä, mikäli jumala suo. Myöhemmin
lähden vaihtoon ja sitten ajattelin tehdä, niin strategisia kuin taktisiaakin liikkei-
tä valmistumisen suhteen. Sitten työpaikka, vaimo, koira ja 1,8 lasta. Myös hau-
taamis asioita ja testamenttia olisi hyvä alkaa miettimään. En halua kuitenkaan
suunnitella liian pitkälle.

Jaan näin lopuksi vielä muutaman elämänohjeen. Käyttäkää aurinkorasvaa, et-
te halua näyttää nelikymppisinä kuusikymppisiltä. Venytelkää. Älkää onnitelko
ihmisiä hyvistä valinnoista - ne ovat puoliksi tuurista kiinni. Syökää kanaa. Jos
pystytte, ryhtykää miljonääreiksi, sillä elämä on helpompaa rahan kanssa. Jos
olette merihädässä, niin kannattaa pyytää kaikki miehet kannelle.

Jeremias Kontio

joka tajusi, että ohitamme syntymäpäivämme lisäksi joka vuosi oman kuolemapäivämme. Emme vain tiedä mikä se on. Mitä saisimme silloin lahjaksi? Mitä laulaisimme sen kunniaksi? Entä jos se osuu joulun kanssa samalle päivälle?

PÄIVÄKÄSKY

P-klubilaiset, kansalaiset, ystävät, janarit ja mestaruusvuosikerta!

P-klubin syyskokous on viisaudessaan valinnut uudet aktiivit vuoden 2015 hallitukseen ja toimijoiksi! Yhdeksäntuntinen syyskokous oli täynnä vauhtia ja vaarallisia tilanteita, eikä yhdistyksen kokousennätyksestään jääty kuin vajaa vartti (missä oli kuuluisa Jalluponsi?). Tällaiset linjaamisen voimannäytteet erottavat meidät muusta, ns. heikommasta aineksesta. Erityisen ilahduttavaa vanhalle toimijalle oli nähdä, kuinka paljon kiinnostusta, uskallusta ja intoa jäsenistöllä oli hakea vastuutehtäviin, mikä johti lukuisiin äänestyksiin. Onnea etenkin uudelle hallitukselle, jonka haasteena on ensi vuonna hämmöittävä juhlavuosi!

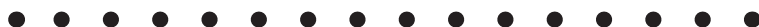
Vaikka hallitustoiminta on hauskaa ja palkitsevaa, niin se on myös työntäyteistä ja raskasta. Suuri osa hallitustyöskentelystä koostuu tehtävistä, jotka eivät näy tavalliselle jäsenelle. Tämän vuoksi joillekin saattaa tulla yllätyksenä, kuinka paljon aikaa hallituslaisuus vie P-klubissa, varsinkin, kun laadullinen vaatimustaso on erittäin korkea. Luottooni teihin on kuitenkin suuri. Varjeltoon myös suomalaisen muinaisuskon jumalat teitä tiellänne, erityisesti Tapio! Vuoden 2014 hallitus ansaitsee kaiken sen kiitoksen ja hehkutuksen, joka heille annetaan. Ajatus säästöhallituksesta T-talolla järjestettävien buffetvuosijuhlin kuulosti vuoden alussa rajoittavalta ja ikävältä, mutta tämän ei annettu masentaa. Toimintaa viilaattiin ja järjeistettiin, mutta kuitenkin tapahtumista tai niiden laadusta karsimatta. Lopputuloksena yhdistys tulee tekemään mojavon ylijäämän. Tulosten ja kolikoiden sijaan kalleinta oli kuitenkin nähdä, miten sitoutuneita, motivoituneita ja ahkeria henkilöitä hallituksessa oli pitämässä huolta ainejärjestöstämme.

Hienojen tapahtumien joukosta vuoden kokokohdaksi nousi ehkä jälleen vuosijuhlat. Aluksi kolkolta vaikuttanut Valtion Virastotalo osoittautuikin mahtavaksi (ja halvaksi!) juhlapaikaksi, ruoka oli hyvää sekä pönötyksen ja löysän meiningin suhde juuri oikea. Itsekin pystyin lopulta puheeni jälkeen rentoutumaan, etenkin päästyäni konferenssilla professori Rentolan Jallurinkiin miesten saniteettitiloissa. Jatkot ja sillis olivat.

Tätä kirjoittaessani P-klubin tästä vuodesta ja kolmesta hallitusvuodestani on jäljellä enää viini- & valitusilta sekä pikkujoulusitsit. Tuntuu kuin vasta eilen Kaitane olisi kosiskellut minua liikuntavuorolla hakemaan liikuntavastaavaksi silloisessa viiden kiintiössä. Janarista kehittyi lopulta myös varapuheenjohtaja, puheenjohtaja ja koko prosessin kautta varmasti parempi ihminen. Elämän realiteetit kuitenkin saavuttivat minut vihdoin tämän vuoden syyskokouksen jälkeen: hallitustoiminta, kaikessa kauneudessaan, on ajallisesti rajallista. Toimiston avainten menettäminen on kivulias paikka kolmen vuoden jälkeen ja ehkä pieni henkilökohtainen maailmanloppu maailman pienimmän viulun soidessa.

P-klubi kuitenkin pysyy aina suurimpana ja kauneimpana ainejärjestönä. Jäsenistö! Osallistukaa tapahtumiin, käykää toimistojatkoilla, lisääntykää ja täyttäkää maa sinisten lehvien ilosanomalla! Älkää laittako miekkaanne tuppeen, ennen kuin gradu teidät P-klubista erottaa! Vahvuutemme on yhteisöllisyydessä, aktiivisuudessa ja siinä, että emme tyydy keskinkertaiseen. Ja jos joskus epätoivo saa teistä vallan, niin muistakaa Björnin legendaariset sanat: "Ei luumua".

Fomin

Päiväkäskey • Mies, joka tekisi gradun kolmessa päivässä • Laitosminän ulkopuolella, Louis Clerc

Hyvästi jää "meijän
mies" Soikkanen!

Mies, joka tekisi gradun kolmessa päivässä

teksti, Anna Hiltunen ja Roosa Veijola

TIMO SOIKKANEN AVAA MEILLE OVEN. ”Mä jo luulin, et te ootte joutunu suden suuhun”, hän sanoo. Akateeminen vartti venyi hieman, mutta onneksi susia ei Linnankadulla sentään näkynyt. Astumme sisään asuntoon, jossa seiniä koristavat lukuisat valokuvat, taulut ja erinäiset muistot. Hattuhyllyllä lepää elämää nähnyt ylioppilaslakki, johon on viritetty pari vapputorvea sarviksi. Pilliin puhaltamalla tämä kapistus päästää ilmoille ruosteisen äännähdyksen, joka huokuu 70-luvun opiskeluvuosien tuntua. Astelemme peremmälle pöytään, jonne professorin vaimo tuo meille glögiä. Eläköityvän ja arvostetun Timo Soikkasen juhlaaastattelu voi alkaa.

Soikkanen aloitti opiskelunsa syyskuussa vuonna 1967. ”Olin jo pienenä poliittinen kakara, enkä eläissäni koskaan ole ollut urheilukilpailuissa. Osasin poliittiset puolueet ja niiden ohjelmat jo ennen kuin osasin lukea”, hän ilmaisee topakasti. Koulussa nuori Timo Soikkanen joutui usein vastakkain opettajien kanssa, jotka kertoivat asiat eri tavalla kuin isä oli opettanut tai ”talkkari” kertonut. Tie olikin jo pienenä sinetöity poliittisen historian polulle.

Kun vuonna 1967 päätettiin uuden yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan perustamisesta, olivat opiskelijapojat syyskuun ensimmäisenä päivänä oven takana nahistelemassa siitä, kuka pääsee ensimmäisenä sisään. Soikkanen itse sai paikkansa kolmantena jonossa olemattomasta urheilutaustastaan huolimatta. Poliittinen historia oli ainut historiallinen oppiaine yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa; muut historiat jäivät humanistiseen tiedekuntaan. ”Nimitimme niitä muita humanoidihistorioiksi”, Soikkanen naurahtaa.

Yksi eläköityvän professorimme keskeisiä muistoja opiskelua ajoilta on omakohtainen kokemus Prahan keväästä vuonna 1968. ”Siihen aikaan kun tultiin ylioppilaiksi, nuorten miesten piti tehdä länsi- ja itäkiertos autolla Euroopassa. Oli nähtävä sosialismi omin silmin. Tšekkoslovakian tapahtumat muodostuivat minulle avainkokemukseksi”, Soikkanen muistelee. Hän kuvailee, kuinka silloisessa Euroopassa rajoilla oli vielä merkitystä. ”Kun raja ylitettiin, vaihtui valuutta, kalja ja naiset”, hän kertoo huolettomasti. Tähän väliin Soikkasen vaimo kieltää miestänsä isottelemasta. ”Mitä, kyllä ne vaihtu!” Soikkanen kommentoi takaisin. Pyydämme Soikkasta kertomaan lisää Tšekkoslovakian tapahtumista, sillä itse olemme lukeneet niistä vain histori-ankirjoista. Soikkanen kuvailee, kuinka kolme opiskelijakaverusta matkasi kesällä 1968 Itä-Euroopassa tankkijonossa pienellä Fiatilla. ”Luulimme kyseessä olevan sotaharjoitus”, hän sanoo. Puolan ja Tšekkoslovakian rajaa ei pystytty ylittämään, joten seurue päätti koittaa aamulla uudestaan ja pisti teltan pystyyn. Yöllä kuului ampumista, ja seuraavana aamu-

na raja oli auki. Kaksi illalla rajanylityksen estänyttä tullimiestä makasi maassa ammuttuina. ”Miehityksen alkaessa uskoimme joutuneemme minun Fiatillani keskelle kolmatta maailmansotaa – karsea kokemus”, kertoo Soikkanen. Tapahtuma oli hänen mukaansa tehokas rokotus punakonetta vastaan tulevalle 70-luvulle.

Professorimme mielestä tieteellinen keskustelu on vähentynyt valitettavassa määrin. ”Me oltiin suuria sieluja ja Hämeenportissa kokoontuttiin. Mihin vain pöytään meni, niin aina oli tieteellinen keskustelu käynnissä”, Soikkanen muistelee. Yksi Hämeenportin lausahduksista on jäänyt mieleen ja olisi vieläkin opiksi: ”Mikä on tanssin objektiivinen määritelmä? No, turhaa hyörinää hyvän tavaran ympärillä”, Soikkanen nauraa. Siihen aikaan opettajien ja opiskelijoiden väliset suhteet olivat helpompia opiskelijamäärän vähenemisestä johtuen. Jos innostusta riitti, oli mahdollista päästä laitoksen kahvipöytään, jossa sai keskustelun muodossa parasta mahdollista metodiopetusta. ”Iso ero nyky-päivään on, että rahasta puhuminen olisi silloin ollut täysin sivistymätöntä”, Soikkanen huomauttaa.

Rakkaat poliittisen historian ja valtio-opin ainejärjestöt yhdistyivät vuonna 1975. ”Mä vastustin. Olen ollut harvoin väärässä, mutta silloin olin”, sanoo Soikkanen. Hän poh-tii, kuinka oli lopulta fiksua yhdistää pienet ainejärjestöt suuremmaksi toimijaksi. Kysymme myös profes-sorin mielipidettä yhdistyneistä pääsykokeista ja perusopinnoista. ”Olin väärässä, jos vastustaisin kaikkea. Valtio-oppi on rakas vihollinen. Sitä ei saa missään nimessä ymmärtää väärin”, hän sanoo.

Meitä monia varmasti kiinnostaa, mikä toimi Soikkasen ponnahtauslau-tana näinkin ansiokkaaseen ja pitkään yliopistouraan. ”Mulla oli yks hetki elämässä, jolloin tajusin olevani isojen valintojen edessä. Ulkoasiainministeriö olisi todennäköisesti ottanut minut huo-miinsa, kuten myös Turun Sanomat, jossa olin ollut kesätoimittajana. Samoihin aikoihin soitti myös professori **Paasivirta**, joka ehdotti puolikasta assistenttuuria”, hän kertoo. Lisensiaatin tutkinnon ja väitöskirjan myötä Soikkanen ajautui syvemmälle Yliopiston kiemuroihin. Yliopisto oli suojatyöpaikka, joka ei koskaan päättynyt. ”En sitte koskaan päässyt pois tältä ladulta. Mä sitä ittekin pel-käsin sillon aluksi, mutta ei siinä oo mitään vastenmielistä. Tykkään tehdä tiedettä”, Soikkanen sanoo. Hän lähteekin elämässä siitä, että työ ja harrastus kulkevat käsi kädessä. ”Tiedätkö, että vanheneminen on ovien sulkeutumista. Kun sä oot ihan nuori lähes kaikki ovet ovat erällä tavalla auki, ja sitten iso osa sulkeutuu, kun tulet kolmekymppisek-si. Sit kun olet viiskymppinen on vain yksi ovi auki enää. Ja siitä on mentävä”, Soikkanen kokoa ajatuksiaan.

MÄ VASTUSTIN. OLEN OLLUT HARVOIN VÄÄRÄSSÄ, MUTTA SILLOIN OLIN”

TÖITÄ TARJOLLA KOKO OPISKELU-URASI AJAN

Legioona

OPISKELIJAREKRYTOINNIN ASiantuntijayritys | WWW.LEGIOONA.FI

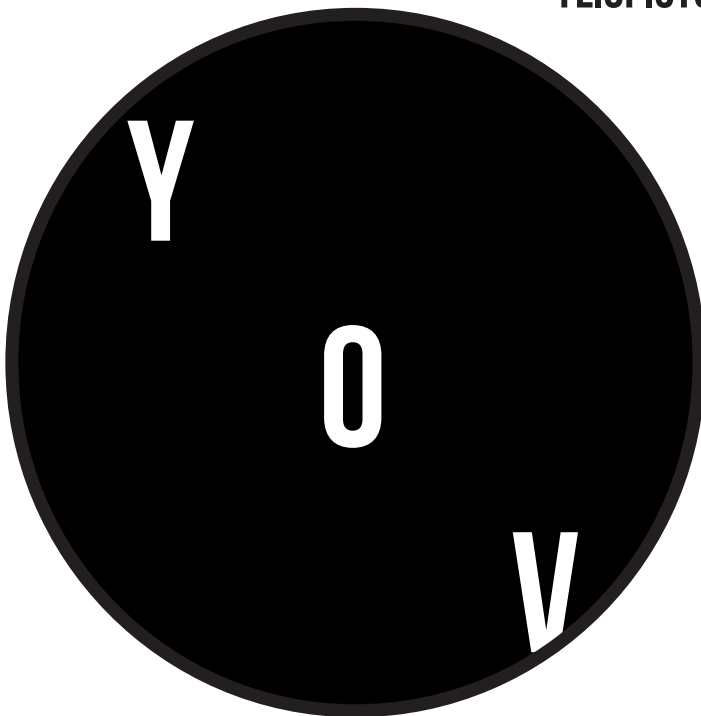
LEGIOONA OY - BIOCITY, TYKISTÖKATU 6 A, 20520 TURKU - PUH. 010 320 4181 - INFO@LEGIOONA.FI

YLIOPISTOVALMENNUS - TYÖNANTAJASI YLIOPISTOLLA

**TULE YLIOPISTOVALMENNUKSEEN
TÖIHIN**

**TARJOLLA USEITA ERI TYÖTEHTÄVIÄ,
JOTKA ANTAVAT SINULLE PAREMPIA
MAHDOLLISUUKSIA TYÖELÄMÄÄN**

**markkinointi
organisointi
taloushallinto,
myynti
reskontra
henkilöstöhallinto
kirjanpito
esimiestehtävät**

Professorin mielestä yliopistouran hienouksiin kuuluu se, ettei työssä ole ketään pomoa. ”Olen itse itseni pomo ja voin valita tutkimusaiheen, jonka koen tässä yhteiskunnassa tärkeäksi. Melkoinen etuoikeus”, toteaa Soikkanen. Hän korostaa kuitenkin, että on myös saatava tuloksia aikaan. Uralla kehittyä jatkuvasti, ja arkistoista selviää ulos nopeammin kuin nuorena. Kokemuksen perusteella Soikkanen on huomannut, kuinka gradun tekeminen tuottaa usein opiskelijoille ahdistusta. Hän ymmärtää sen, sillä onhan se ensimmäinen varsinainen tieteellinen tutkimus. Näin oli hänellä itselläänkin. ”Kokemus auttaa. Nykyään tekisin gradun sopivasta aiheesta kolmessa päivässä. Vaivalloiseen kirjoituskoneaikaan kerättiin tietoa päähän ja odotettiin hetkeä, jolloin se alkaisi valua päästä sormenpäihin ja kirjoituskoneelle valmiiksi graduksi. Monelle hämeenporttilaiselle se hetki ei koittanut koskaan”, Soikkanen linjaa. ”Nykyisin tietokoneella on helpompi aloittaa, ja tekstiä voi muovata ja väännellä ilman, että mikään menee hukkaan”, hän lisää.

Soikkasen tilaustyönä tekemä tutkimus Ulkoministeriön historiasta on hänelle ylivoimaisesti merkityksellisin - kestitähän sen teko lähes kaksi vuosikymmentä. Tutkimuksen myötä hän sai matkustaa, tavata presidenttejä ja kaikki arkistot olivat avoinna hänen omistautuneelle tutkijaluonteelleen. Eläköityvän professorin tutkimusura ei kuitenkaan pääty tähän, mutta asia herättää silti ristiriitaisia tunteita. ”En halua miettiä eläköitymistä, olen välttänyt mahdollisimman pitkään miettimästä sitä. Se tulee kun se tulee. Meidän alalla on se hyvä juttu, että tutkimus ei ole riippuvainen yliopistosta ja välineistä”, hän tuumii. Yliopistossa hän jää kaipaamaan erityisesti yhteistyötä nuorten kanssa. ”Kun on nuorten kanssa tekemisessä, pysyy järkevänä ja päivässä kiinni”, Soikkanen sanoo.

Viimeisimpänä haluamme kuulla Soikkasen vinkkejä tulevia opiskeluita varten, sillä onhan tällaisella uralla oltava jokin kantava voima. ”Ei kannata miettiä tulevaisuutta, sillä kokemukseni mukaan yhteiskunta kulkee noin 7-8 vuoden sykleissä. Ei myöskään ole järkevää tuijottaa nykytodellisuutteen, sillä edellä mainitun syklin kuluttua kaikki on jo toisin. Täytyy mennä omaa sydäntä kuunnellen; kannettu vesi ei kaivossa pysy”, hän sanoo.

Haastattelun jälkeen alamme vasta kunnolla ymmärtää, kuinka merkittävä toimija tämä Prahan keväänkin kokenut mies on koko tiedekunnan ja erityisesti poliittisen historian kartalla ollut. Kukaan ei synny seppänä, mutta Timo Soikkanen on vähintäänkin karistanut epäilyt siitä, etteikö itsestään sellaisen voisi tehdä. Elämä on oppimista, ja kokemus tuo varmuutta. Inspiraationa professorilta saimme matkaamme ajatuksen siitä, kuinka kannattaa tehdä sitä, mitä rakastaa eikä sitä, mihin yhteiskunta meitä milloinkin painostaa. Kun työ on nautinto, on elämä ilo - kukapa P-klubilainen tulevaisuudeltaan muuta toivoisikaan.

Vasemmalta oikealla: Susanna Nurmi, Väinö Kuusinen, Heidi Wirkkala, Sanna Lauronen, Aleksi Blomqvist(i), Paul Hermansson, Johan Wahlsten, Irene Heikkilä, Anna Hiltunen, Henni Kivinen ja Jaakko Brummer. Toiminnassa mukana myös Roope Kinisjärvi (Walpon päätoimittaja), Tiia-Maria Kankaanpää (Index- vastaava), Henri Vanhanen (ISHA-vastaava), Miikka Koski (THY-vastaava), Karoliina Kariluoma (HOL-vastaava) ja Emma

THESE
SHOES
ARE
MADE
FOR
WALKIN'

home

Kävele omassa kotiin. Meillä saat esille sen oikuisesti,
viikkoliikelaisten, veden ja alkukin kora.
Aurto esille on www.ty.fi

THOMAS YLAMPOLANKYLÄ

Asiantuntija: www.ty.fi

Laitosminän
ulkopuolella
Louis Clerc

LOUIS CLERCIN TYÖHUONEESEEN ASTUESSA VOISI KUVITELLA tekevänsä aikamatkan entisaikojen professorien työhuoneisiin. Huoneen seinät ovat lattiasta kattoon asti täynnä kirjoja ja huoneen nurkassa on upottavan näköinen nojatuoli. Louis Clerc ei kuitenkaan aina kuvitellut päätyvänsä historian tutkimuksen pariin: hänen haaveammattinsa oli pitkään yksityisetsivä. Clerc oli jo ottanut selvää yksityiskouluista ja poliisitehtävistä, joiden kautta yksityisetsiviksi päädytään, mutta 1980-luvulla avioliiton syrjähyppy dekriminisoitiin ja yksityisetsivien pääsääntöinen tulonlähde hävisi. Louis Clerc kuitenkin toteaa hymyillen, että historian tutkimuskin on etsivän työtä, vaikka hän onkin nykyään julkinen etsivä. Historiantutkijan työtä ei voi tehdä ilman luontaista uteliaisuutta tutkittavia asioita kohtaan.

MARRASKUINEN SUOMI NÄYTTÄYTYY alun perin ranskalaiselle Louis Clercille ankeana ja synkkänä. Sen parempaa ei ole suomalainen ruokakulttuuri. Clerc haaveileekin räntäsateisina marraskuun päivinä setänsä talon terassista Etelä-Ranskassa, josta aukeaa näköala laaksoon. Lempipaikoikseen mies nimeää myös oman kotinsa kauniisti hoidetun pihan, joka on yhteinen naapureiden kanssa. Samoin Clercin vaimon suvun mökki Kustavissa rantakallioineen ja merinäköaloineen on hänelle rentouttava paikka.

CLERC HAAVEILEE myös matkasta Havaijille, jonka hänen nuorempi lapsensa nimesi kohteeksi, johon tämä haluaisi perheen seuraavan kerran matkustavan. Havaijilla riittäisi ainakin auringonpaistetta ja lämpöä. Tosin Clerc toivoisi myös pystyvänsä sopivan paikan tullen toteuttaa uudestaan Trans-Siperia-junamatkan. Matka on lähinnä vain ajan kysymys, sillä jos matkalla haluaa

nähdäkin jotain, on siihen parempi varata kaksi kuukautta.

LEMPIRUUAKSEEN Louis Clerc nimeää "sellaisen oikein hyvän suklaakakun", jonka kanssa hän nauttisi eteläranskalaisen makean sauternes -viinin. Clerc tosin suosittelee, etteivät opiskelijat seuraa hänen esimerkkiään suklaan syömisessä ja alkoholin nauttimisessa. Vastapainoksi makealle annokselle Clerc kertoo toisen lempiruokansa olevan grillatut lampaankyljykset, jotka huuhdottaisiin alas tummalla tsekkiläisellä oluella.

KAHDEN LAPSEN ISÄNÄ Clercin arki on kiireistä, ja työn ja perheen lisäksi vapaa-aikaa on vain vähän. Vapaa-ajallaan Clerc kuitenkin lukee paljon (muutamia hänen lukemiaan kirjoja löytyy myös hänen toimistonsa hyllystä), soittaa kitaraa ja, ehkä pienoisena yllätyksenä, pelaa erilaisia roolipelejä niin lautapelien kuin figuuripelien muodossa. Clerc paljastaa, ettei hänen harrastuksiinsa lukeudu mitään liikuntaa tai urheilua. Sille ei vain yksinkertaisesti ole aikaa.

JOS CLERC SAISI TAVATA kenet tahansa elävän tai kuolleen henkilön, hän saattaisi jonkun hänen tutkimistaan diplomaateista. Clercin mielestä olisi mielenkiintoista tavata henkilö, josta on lukenut paperilla. Historiantutkimuksessa kuitenkin paljon jää oman päättelyn varaan ja näin ollen olisi mielenkiintoista nähdä millainen henkilö todellisuudessa oli. Kuitenkin Clerc kertoo, että olisi kiinnostavaa tavata hänen isoäitinsä isä, joka kuoli suunnilleen tasan sata vuotta sitten ensimmäisessä maailmansodassa Pohjois-Ranskassa. Isoäidin isä asui Algeriassa, ja hänelle luvattiin Ranskan kansalaisuus, mikäli hän osallistuisi sotaan. Isoäidin isä

pärjäsi hyvin sotilaana, mutta kaatui lopulta kiväärituleen syöksyessään juoksuhaudasta.

NEUVOKSI NOIN 20-VUOTIAALLE itselleen Clerc antaisi, että väitöskirjan tekemiseen kannattaisi käyttää enemmän aikaa. Se olisi voinut johtaa parempaan arvosanaan ja toisaalta myös hyvin erilaisiin töihin. Kuitenkin tuolloin aikaa kului myös oman television ääressä suomen kieltä opettelemassa, sekä pelihallissa, jossa pystyi pelaamaan erilaisia pelejä, kuten flipperiä, ja nauttimaan omasta ajasta. Nämä kaikki tuntui tuolloin tärkeiltä ja toisaalta Clerc tuskin olisi elämässään samassa tilanteessa kuin nyt jos olisi tuolloin toiminut toisin.

PARASTA OMASSA TYÖSSÄ Clercin mielestä on vapaus päättää milloin tekee töitä. Tämä tosin usein tarkoittaa, että töitä tekee aina. On kuitenkin mukavaa kun voi itse toimistolta lähtiessä pakata kassillisen kirjoja mukaan ja jatkaa tutkimusta vielä kotona. Toisekseen työn parhaita puolia on se, että se on yhteiskunnallisesti hyväksytty keino lukea paljon ja kirjoittaa. Clerc nauttii myös työssään siitä, että tämän työn kautta hän pystyy omaksumaan paljon uusia asioita, sekä toisaalta myös kyseenalaistamaan niitä. Myös ehdottomasti yksi parhaita puolia hänen työssään on kontaktit opiskelijoiden kanssa. "Se, että saa istua keskellä iltapäivää jutustelemassa niitä näitä opiskelijan kanssa", Clerc toteaa naurahtaen. Opiskelijakontaktit työssä ovat hyvin palkitsevia, vaikka suomalaiset opiskelijat saisivatkin ottaa enemmän yhteyttä.

Anni Roivas

JOKU TYTTÖ VALTIOTIETEIDEN YLIOPPILAS KIRJOITTI KOLUMNIN

MINÄ EN ÄRSYNNY enkä provosoidu kauhean helposti. Lähinnä otsasuontani koettelevat vain sisarukset, pyöräteillä kävelevät ihmiset ja se, kun Lidlissä on aina ruuhka ja ostoskorit loppu. Olen kuitenkin löytänyt itselleni uuden hermoja koettelevan harrastuksen, nimittäin iltapäivälehtien otsikoiden seurailun. Kaikki tietävät kyllä kyseisten julkaisujen tyylin; ei ole tavatonta avata vaikka Iltasanomien nettisivua ja löytää ties minkälaisia lööppejä, jotka aiheuttavat reaktioita aina huvittuneisuudesta kovan maailmantuskan potemiseen.

ILTAPÄIVÄLEHTIEN BRAVUURIIN on tietty aina kuulunut myös hivenen seksistiset jutut ja se tuskin tulee koskaan muuttumaan. Ja eihän niitä juttuja kukaan pakota lukemaan, täytyy pitää oma suodatin päällä. Viime aikoina on kuitenkin hieman ruvennut sapettamaan iltapäivälehtien tapa kirjoittaa julkisuudessa kuka mistäkin syystä olevista naisista miesten kautta. Ulkonäkökeskeisyys on tuttua kauraa, mutta nyt on ollut useampiakin otsikoita, joissa kirjoittajalta on tuntunut unohtuvan, että olihan niillä naisilla oikeastaan tärkeämpiäkin meriittejä.

HELSINGIN SANOMIEN NYT-LIITE nosti saman asian tapetille syyskuussa: jutussa otettiin esimerkiksi Hollywood-tähti **George Clooneyn** häät. Morsian, muun muassa huippuihmisoikeusjuristina työskentelevä **Amal Alamuddin**, asiakkanaan niin Julian Assange sekä Yulia Tymoshenko, esitettiin lehdistössä toistuvasti ulkonäkönsä kautta: koristeena Clooneyn käsikynkässä. Onhan Clooney toki varmasti maailmalla rakastettu sekä paremmin tunnettu näyttelijä, ja yhtäläillä hänestäkin kirjoitetaan herran komeaan ulkomuotoon keskittyviä juttuja.

Mutta miksi silti häistä kirjoitettaessa usein unohdettiin toinen alttarille aikovista tai korostettiin vain pinnallista puolta. On tosiaan hieman erikoista, että pariskunnasta uutisoitaessa Clooney oli näyttelijä, mutta Alamuddiniin viitattiin lähinnä harvinaisen erinomaisten säärien myötä, ei yhtäläillä ansiokkaan uran.

MYÖS KOTIMAASTA LÖYTYI Nyt-liitteen mukaan samankaltainen tapaus, kun näyttelijä **Tuula Nyman** kuoli. En tiedä kertooko nimi varsinkaan nuoremmalle sukupolvelle paljoa, mutta kyseessä on uraa televisiossa, teatterissa sekä radiossa tehnyt henkilö. Nymanin kuolema kuitenkin uutisoitiin otsikoin: "**Vesa-Matti Loirin** ex-vaimo on kuollut". Jälleen kerran voisi ajatella, että onhan Loiri suuresti ihailtu suomalaisten ikisuosikki ja ymmärtäähän tuonkaltaiset otsikot. Kuitenkin nopea vilkaus Wikipediasta kertoi, että Nyman ja Loiri olivat naimisissa vuosina 1967–1969. Aivan. Mahtaisi olla jokseenkin turhauttavaa pitkän ja merkittävän uran tehneenä tulla kuolemansa jälkeen muistetuksi parin vuoden avioliitosta lähes viisikymmentä vuotta sitten. On hienoa, että Nyt-liite tarttui aiheeseen ja juttu herätti paljon keskustelua. Moni lukija myös intoutui etsimään lisää samankaltaisia uutisotsikoita, osa taas heitti huumoria (esimerkki: Minä olen Eeva, vuonna 2000 Helsingin maratonissa maaliin päässeän tytär). Palasin kuitenkin paheeni äärelle ja löysin jälleen uuden uutisoinnin riemuvoiton. Taas kerran kyseessä oli kuolemantapaus, tällä kertaa tšekkiläisen huippumalli Katerina Netolickan. Otsikko Iltasanomissa kuului näin: "Entisen SM-liigatähden kuolleena löytynyt tyttöystävä oli huippumalli". Muualla maailmassa

ykkösprioriteetti oli nimenomaan Netolickan traaginen kuolema, ei suremaan jäänyt, joskus ilmeisesti Rauman Lukkoonkin eksynyt poikaystävä. Moni ei varmastikaan ole koskaan kuullut kyseisestä mallista, mutta veikkaisin, että aika harvalle nimi Jakub Petruzalekikaan sanoo yhtään mitään. Aikaisemmissa esimerkeissä toinen osapuoli oli selvästi laajemmin tunnettu, mutta tässä tapauksessa niin ei edes ole, ehkä Raumaa lukuun ottamatta. Luulisi, että jos jonkun kuolemantapaus ylittää uutiskynnyksen, esitettäisiin se oikein. Kuollut oli huippumalli, suremaan jäi jääkiekkoliigapoikaystävä.

EN OIKEIN YMMÄRRÄ tämänkaltaista uutisointia, mikä siinä oikein on tavoitteena ja mitä halutaan saavuttaa. Kyseessä on kuitenkin varmasti tietoinen valinta toimittajilta. Miksi täytyy määritellä ihminen jonkun toisen kautta ja unohtaa tämän omat saavutukset? Se on aivan sama, kuin suoraan vain vähättelisi niitä, ei anneta toiselle ihmiselle yhtä suurta arvoa kuin toiselle. Huolestuttavaa on, että yleisempää onkin juuri se, että nainen mainitaan miehen sivulauseessa. Mitä jos käännettäisiin ilmiö ylösalaisin, kuinka kaikkien mielestä absurdeja otsikoita silloin syntyisikään? Esimerkkiuutisten kaltaisiin otsikoihin on totuttu, eikä ehkä kyseenalaisteta mikä niissä saattaisi olla pielessä. Eikö jokainen kuitenkin ole oikeutettu tulla muistetuksi tai tunnetuksi omista ansioistaan eikä jonkun toisen – oli sitten mies tai nainen.

Eeva Vasara

KIIRE MUUTTA MEITÄ JA MAAILMAA

KATSON KADULLA KÄVELEVIÄ marraskuun kasvoja, maanantaiaamuna salkkua kantavia ihmisiä ja heidän nopeita askeleitaan. Kasvojen harmaus peilautuu taivaaseen ja katseet ovat tiukasti kiinni horisontissa, jossa odottaa uusi työpäivä. Olen myös yksi heistä. Katson kelloa ja huomaan, että minullakin on kiire luennot ja nopeutan askeleitani. Kiirehtiessäni eteenpäin huomaan ajattelevani, miksen voisi hiljentää vauhtiani ja katsoa ympärilleni. Katsoa seuraavaa vastaantulijaa silmiin ja hymyillä. Elämämme individualistisessa yhteiskunnassa on aiheuttanut sen, että ajatuksemme ovat yhä enemmän kääntyneet kohti itseämme. Meidän halumme ja unelmamme korostavat sitä, mitä juuri minä haluan olla. Ajatusten ollessa itsessään ja oman elämänjanon tyydyttämisessä, kaikki muu ympärillä unohtuu helposti. Kiireellä on suuri rooli juuri siinä, että kadotamme kosketuksen toisiin ihmisiin ja yhteisiin unelmiimme. Keskittyessäni aamulla kävelemään päämäärääni unohdan sen ihmisen, jolle yksi hymy olisi voinut merkitä paljon. Mistä kiireemme johtuu ja onko se hyväksi maailmamme asukkaille?

KIIRE ON OSA kulttuuriamme. Se on negatiivinen sana, mutta positiivinen ihmisistä puhuttaessa. Miellämme menestyneen ihmisen kiireiseksi, sillä kiire viestittää ahkeruudesta ja sitoutumisesta yhteiskuntamme kehittämiseen. Tällainen ihminen on hyvä veronmaksaja ja esimerkillinen kansalainen, joka tullessaan töistä viettää aikaa perheensä kanssa ja käy lenkillä. Illalla lukee sivistäviä kirjoja, katsoo kymmenen uutiset ja menee aikaisin nukkumaan, jotta seuraavana aamuna ehtii valmistella päivän kokouksen puheenvuoron.

Kiireeseen on helppo vedota eri tilanteissa ja se on hyväksyttävä syy olla tekemättä jotain vähemmän houkuttelevaa. Kiire on normi, jonka tutkimisen kautta monia yhteiskunnallisia merkityksiä voi tuoda kyseenalaistettavaksi. Onko kulttuurimme luonut statussymbolin, jota me kaikki tavoittelemme? Ihmisen, joka itsenäisesti kantaa kaiken maailman ongelmat harteillaan ja tehokkuuden mittarilla saavuttaa hyvän ihmisen maksimiaron?

KIIRE ON ENNEN kaikkea seksikästä. Malli juoksee kameran edessä tuulikoneiden heiluttaessa hänen tukkaansa. Korkokengät osuvat asfalttiin nopeasti, mutta määrätietoisesti. Mainos viestittää, että ei ole aikaa pysähtyä. Myös tosielämässä kengät kopisevat helposti ohi. Eräs ambulanssikuski kertoi, että ihmiset pysähtyvät yhä harvemmin auttamaan muita, sillä kaikilla on kuulemma niin kiire. Elämme maailmassa, joka on vieraannuttanut meidät luonnon ohella sen tärkeimmästä struktuurista: huolehtimisesta. Seurat eivät selviä luonnossa ilman laumaansa, mutta selviääkö ihminen? Onko elämämme kiire muuttanut meitä ihmisinä niin, että se lopulta koituu lajimme tuhoksi?

KIIRE ON OSA kaikkea elämäämme, ja globaalin kulutuskulttuurin toimiminen vaatii elämään kiireen kulttuurissa. Muoti muuttuu koko ajan ja uusia tyylejä esitellään mainoksissa vähän väliä. Kaukoidässä hikipajan työntekijät tekevät viisitoistatuntisia työpäiviä, jotta uudet vaatteet saataisiin mahdollisimman nopeasti markkinoille ihmisten ostettaviksi. Tehokkuusajattelun vallitessa luonnonvarat hupenevat, sillä tuotteiden valmistus vain lisääntyy.

Maailmaa rakennetaan tehokkuuden varaan ja me kaikki olemme sen maailman shakkinappuloita. Oravanpyörä pyörii ja sitä on vaikea pysäyttää.

KÄVELLESSÄNI MAANANTAIAAMUNA luennotte en voi olla miettimättä, mitä kiire on muuttanut minussa. Kyseenalaistamalla kiireen omassa elämässäni huomaan, että silmäni avautuvat uusille asioille ja huomaan seikkoja myös oman elämäni ulkopuolelta. Pysähdytään siis hetkeksi ja katsotaan ympärillemme. Se on paras neuvo, jolla maailmaa muutetaan.

Karoliina Lehtola
Kirjoittaja on hurmioitunut naputtelija, jolla on innostuttuaan vaikeuksia pysyä kontekstissa.

TASA-ARVOINEN AVIOLIITTOLAKI ON LEIJONIEN KÄSISSÄ

PERJANTAINA 28.11.2014 eduskunta otti askeleen kohti oikeudenmukaisempaa ja demokraattisempaa Suomea, kun kansalaisaloite tasa-arvoisesta avioliittolaista hyväksyttiin. Moni suomalainen näki tuloksen liberaalien arvojen voittona vanhoillisuudesta. Mutta, kuten jokainen Poliitiikan tutkija tietää, asia ei ole näin yksinkertainen – eihän laki ole vielä voimassa.

LAIN VASTUSTAJAT tiedostavat tilanteen hyvin. Kristillisdemokraattien puoluesihteerin **Asmo Maanselkä** on kannustanut kansalaisia tahtomaan kovempaa, eli keräämään kansalaisaloitteen kansanaloitetta vastaan. Myös **Päivi Räsänen** on herätellyt toivoa lain kumoamisesta. Koska lakia ei ehditä saattamaan voimaan saman eduskuntakauden aikana, voi seuraava eduskunta kaataa sen halutessaan.

TÄMÄN OLEMME kaikki jo kuulleet. Kirjoitukseni juuret ovatkin paljon syvemmällä: Haluan esitellä teorian, jonka valossa voimme tarkastella tasa-arvoisen avioliittolain tulevaisuutta. Olen työstänyt teoriaani vuodesta 2012 saakka ja olen vakuuttunut siitä, että se on totuus.

KUTSUN TEORIAANI KANSALLISEN hybrisen peruslaiksi. Teoria pohjaa historian tapahtumiin ja virheettömyyden induktioon. Teorian tukena käytän mm. numeroita. Ajatus on yksinkertainen: Suomen urheilumenestyksen vahvistama kansallinen itsetunto johtaa

nationalistiseen ja arvokonservatiiseen äänestymiskäyttäytymiseen.

TIEDÄMME KAIKKI, että jääkiekko on Suomen kansallislaji. Tiedämme myös, että urheilulla on kaksi tarkoitusta: luoda kansallista yhtenäisyyttä ja valmistaa nuoria miehiä sotaan. Esitänkin, että satunnainen onnistumisen jääkiekossa luo hybrisen, kansallinen itsetunnon pönkittymän, joka herättää suomalaisissa kansallismielisyyttä. Tämä samainen eetos synnytti ja toi valtaan Perussuomalaiset. Todistan väitteeni alla.

PERUSSUOMALAISET PERUSTETTIIN 11.5.1995. Vain muutamaa päivää aikaisemmin 7.5.1995 Suomi kasvoi täydeksi kansakunnaksi, kun Leijonat veivät jääkiekon MM-kultamitalin kappavien ruotsalaisten nenän edestä. Me kaikki tiedämme, mitä maailmanmestaruus merkitsi suomalaisille; Lamasta toipuva, piskuinen Suomi nousi suurkansojen joukkoon. Viimeksi kansakunta oli kokenut vastaavan optimistisuuden ja voimautumisen tunteen vuoden 1941 tienoilla Itä-Karjalassa.

VUONNA 1997 SUOMI toimi MM-kisojen isäntämaana ensimmäistä kertaa kuuteen vuoteen. Samana vuonna **Timo Soini** nimitettiin Perussuomalaisten puheenjohtajaksi. Suomi isännöi kisoja seuraavan kerran vuonna 2003, jolloin Timo Soini ja **Tony Halme** valittiin kansanedustajiksi. Suomi jäi kisoissa vasta viidenneksi, eikä Perussuomalaiset vielä nousut suurpuolueiden joukkoon. En edes uskalla spekuloida, mihin Suomessa

"Jopa P-klubin fuksit muistavat, kuinka mahdoton tapahtui toistamiseen: Suomen jääkiekkomaajoukkue voitti toisen MM-mitalinsa vuonna 2011. Muistavat ehkä myös sen, mitä parlamenttirintamalla tapahtui."

toukokuussa 1991 pidetyt kisat johtivat (oli muuten Neuvostoliiton vikat kisat).

TARINA JATKUU. Jopa P-klubin fuksit muistavat, kuinka mahdoton tapahtui toistamiseen: Suomen jääkiekkomaajoukkue voitti toisen MM-mitalinsa vuonna 2011. Muistavat ehkä myös sen, mitä parlamenttirintamalla tapahtui. Kuin ihmeen kaupalla Perussuomalaiset saivat 34 lisäpaikkaa eduskunnassa nousten Suomen kolmanneksi suurimmaksi puolueeksi. Aivan oikein – Jytty tapahtui.

Yllä esitetyt todisteet tuovat kriittisimmänkin skeptikon huulille kysymyksen: "Outoa, vai mitä?". Joku voisi syyttää minua Cum hoc ergo propter hoc -argumentoinnista ja aikajanojen vääristelystä. Minä puolestani totean, että sellainen on silkkaa nihilismia. Todisteet puhuvat puolestaan.

Palatkaamme takaisin Päivi Räsäsen puheisiin. Hänen mukaansa keväällä 2015 valittava eduskunta voi kaataa avioliittolain uudituksen. Samaan uskoo Facebook-ystäväni ja profeetta **Jouko Pihö**:

Sodassa voi tulla väliaikaisia tappioita, mutta ne eivät merkitse välttämättä koko sodan lopputulosta. Tämä avioliittokamppailu voidaan vielä voittaa. – Jotta näin kävisi, on kaikkien arvokonservatiivien, yleensä vaaleissa nukkuvienkin, äänestettävä – Keskustaa, Perussuomalaisia ja Kristillisdemokraatteja.

Perussuomalaisten kanta on selkeä – Soini, itsekin vahvana tasa-arvoisen avioliittolain vastustajana, kehotti puoluettaan äänestämään esitystä vastaan. Vain yksi edustaja vastusti ryhmäkuria. Vaikka Perussuomalaisten kannatus on ollut tasaisesti laskussa, voi muutos olla näköpiirissä jääkiekon MM-kisojen myötä. Tasa-arvoinen avioliittolaki ajettiin läpi vain 13 äänen turvin ja vaaka voi kääntyä toiseen suuntaan seuraavissa vaaleissa. Toinen Jytty olisi kuolinisku tasa-arvoiselle avioliittolaille.

Teoriani valossa pahin asia, mitä LHBTI-oikeuksien kannattajille voi tapahtua, on Suomen menestyminen kevään 2015 jääkiekon MM-kisoissa. Mikäli Suomi voittaa Tsekin Ostravassa MM-kultaa, jäänee tasa-arvoisen avioliittolain aika lyhyeksi.

Suomi onkin kovan päätöksen edessä. Keväällä 2015 jokaisen suomalaisen on valittava, maalaako naamansa sinivalkoiseksi vai sateenkaaren väreihin.

Kirjoittaja on vapaan tieteen harjoittaja. Hänen tuleva kirjansa käsittelee Lordin Euroviisuvoiton suhdetta vuoden 2006 presidentinvaalien lopputulokseen.

#Tahdon

PERJANTAI 28.11.2014 jäi historiaan päivänä, jolloin otettiin askel kohti tasa-arvoisempaa Suomea. Eduskuntatalon läheisyyteen saapuneet 6000 kansalaista saivat hurrattavaa, kun tasa-arvoinen avioliittolaki hyväksyttiin eduskunnassa äänin 105–92. Ilon juhlasta jättäytyivät vain ne harvat virsikirjoja tiukasti kädessään puristaneet taivaan lähettiiläät, jotka olivat hiljaisesti osoittaneet mieltä lakimuutosta vastaan eduskuntatalon edessä. Avioliittolaki menee seuraavaksi suuren valiokunnan käsittelyyn ja palaa sen jälkeen takaisin eduskunnan täysistunnon ratkaisevaan käsittelyyn. On kuitenkin hyvin epätodennäköistä, että laki ei menisi läpi, sillä lain muuttamista kannattaa suuren valiokunnan enemmistö.

TASA-ARVOINEN AVIOLIITTOLAKI on historiallinen myös siinä mielessä, että se on ensimmäinen kansalaisaloitteesta syntynsä saanut laki. **Ida Bergmann** on avainhenkilö, jolta ajatus avioliittolain muuttamisesta lähti liikkeelle. Vuonna 2012 keväällä Bergmann oli lukenut Helsingin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan pääsykokeeseen ja häiritsemään oli jäänyt samaa sukupuolta olevien oikeuksien epätasa-arvoisuus avioliittolaissa. Tahdon kampanjan juuret löytyvät Bergmannin toiminnasta, mutta **Senni Moilasella** on ollut myös merkittävä rooli koko kampanjan puheenjohtajana. Kokenut järjestöaktiivi Amnestyltä tuli auttamaan rakentamaan Tahdon-kampanjasta valtakunnallista menestystarinaa. Kampanja tuotti 116 851 kappaletta allekirjoitusta avioliittolain muuttamisen puolesta ja kansalaisaloite luovutettiin eduskunnan puhemiehelle joulukuussa 2013. Tasa-arvoisen avioliittolain tie on ollut pitkä, mutta kahden ja puolen

vuoden ahkeran vaikuttamisen tulos on tässä. Maaliskuussa 2017 samaa sukupuolta olevat parit voivat mennä naimisiin.

TASA-ARVOISEN AVIOLIITTOLAIN muutos merkitsee myös, että byrokratia vähenee huomattavasti aikaisemmasta. Rekisteröidyssä parisuhteessa jo sukunimen muuttaminen on ollut haastava prosessi, mikä lakimuutoksen myötä helpottuu. Samaa sukupuolta olevat pariskunnat voivat hakea tulevaisuudessa adoptiovanhemmiksi yhdessä, mitä oikeutta heillä ei ole aikaisemmin ollut. Samaa sukupuolta olevien parien oikeuksien tasa-arvoistuminen varmasti innostaa myös muita seksuaalivähemmistöjä nostamaan omia oikeuksiaan vielä enemmän esille.

TASA-ARVOINEN AVIOLIITTOLAKI on herättänyt huomioita ja synnyttänyt kiivasta keskustelua sosiaalisessa mediassa. Facebookin profiilikuvia on koristanut sana tahdon, jolla lakimuutoksen puolesta on otettu kantaa. Suvaitsemattomuudesta ja suvaitsevaisuudesta on väiteltä, mikä ilmentää Suomen olevan jakautunut kahtia. Uusi nuori sukupolvi on asettunut vanhemman sukupolven perinteisiä käsityksiä vastaan. Mikäli tasa-arvoinen avioliittolaki ei olisi mennyt perjaintaina läpi, olisi se ollut vain ajan kysymys. Onneksi niin ei kuitenkaan käynyt.

Karoliina Lehtola

TEOT OVAT KAUNEINTA PUHETTA.

Varsinais-Suomen Kokoomusnuoret
www.koktail.com

Turun Keskustaopiskelijat

<http://turun-keskustaopiskelijat.blogspot.fi>

**KESKUSTA
NUORET**

kohtuullisen luonnollinen

www.keskustanuoret.fi/piirit/varsinais-suomi

VIKING LINE

Järjestelmätoimittaja verkossa www.juoksu.fi

JUOKSU aika

**Ostoslistalla
Juoksuilmoitukset
superkallia!**

**Petro Hietälä
Marathon
28.6.2014**

**Matti Maraton
12.-13.4.2014**

**KokkolaJuoksu
20.9.2014**

**Tampere
Puolimaraton
14.9.2014**

**Perustettu
1980-luvulla
Juoksu.fi -palvelu**

RCM - tarina turkulaisesta ilmiöstä • Vaihtopenkki: Taiwan

Filming in progress.
Jokinen&Sulin

Teksti ja kuvat, Saku Martikainen

RCM-Tarina turkulaisesta ilmiöstä

Liiketilan ohitse kulkevalle RCM on vain yksi niistä laitakaupungin kalliista erikoisliikkeistä. Suomalaista designia seuraavalle taas turkulainen menestystarina. Hipille vaatemerkki, skeittajalle skeittikauppa ja taiteilijalle maali-

kauppa, reggaen ystäville ja soittajille klubin järjestäjä. Yrittäjäpariskunnalle, Jannelle ja Saijalle, RCM on kuitenkin voittoa tavoitteleva yritys, joka rakentuu hamppuvaatemerkkin ympärille.

VUONNA 2010 PERUSTETTU yritys on vakiinnuttanut asemansa suomalaisena vaatemerkinä **Jannen ja Saijan** omistautumisen vuoksi. Viikonloput pariskunta viettää messuilla edustaen tuotteitaan ja viikot pyörittää firmaa. Omistautumisesta eräs esimerkki on myös se, etteivät Janne ja Saija ole nostaneet varsinaista palkkaa viimeiseen kolmeen vuoteen.

JANNE JA SAIJA OVAT IDEALISTEJA. He haluavat tehdä omaa juttuaan, ja ainakin Jannea haastatellessa minulle tuli sellainen olo, että he myös uskovat juttuunsa. Täysipäiväisestä hipinretkusta on ollut pitkä matka yrittäjäksi, vaikkakaan se ei ole tarkoittanut arvojen syrjään siirtämistä. Paremminkin yrittäjäksi ryhtymisen voisi kuvata Jannen ja Saijan kohdalla näiden arvojen toisintamisena tämän maailman ehdoilla. Maailman muuttaminen kertalaakista on mahdotonta, mutta kyse onkin oman itsensä muuttamisesta ja sen muutoksen heijastamisesta ympäröivään elinpiiriin. Ei tarvitse olla sivustakatsojan roolissa, vaan kulttuurista voi luoda. Se lähtee juurista ja niiden tunnustamisesta.

PITKÄ TIE ARVOISTA VAATEMERKIKSI

KUN JANNE LAHTI MUUTTI NOIN seitsemän vuotta sitten Turkuun, ei hän osannut arvata ryhtyvänsä myöhemmin yrittäjäksi. Omien arvojen ehdoilla ja pätkätöitä tehden hän rahoitti elämänsä skeittaajana, paremman termin uupessa hippinä ja maailmanmatkaajana. Nämä hipin arvot, kuten arvata saattaa, eivät käyneet ihan yksi yhteen kapitalistisen eetoksen kanssa, jossa viivan alle jäävä tulos on kaiken mittari. Janne itse kuvaili hippinä elämistä niin, että silloin elää vain omassa kuplassaan, eikä voi tehdä mitään, koska kaikki tästä maailmasta on hipin arvoja vastaan. On vaikea saada aikaiseksi mitään, jos ei tee kompromisseja arvot

edellä elämisen suhteen. Parin vuoden Turussa asumisen jälkeen Jannelle kirkastui, että tästä kaupungista puuttui jotain. Jotain yhteisöllistä, jotain joka toisi ihmisiä yhteen.

AFRIKASSA TYTTÖYSTÄVÄNSÄ Saijan kanssa matkustellessaan Janne tutustui ihmisiin, jotka olivat yrittäjiä, vaikka heillä ei ollut edellytyksiä siihen – tai käytännössä yhtään mitään. Janne ja Saija kokivat, että jos kerran Ugandassa oman jutun tekeminen on mahdollista, miksipäs ei kokeiltaisii tehdä omaa juttua Suomessa. Suomen starttirahat, yrityskurssit ja muut näyttivät Afrikasta käsin uskomattomilta mahdollisuuksilta, ja siellä se ajatus ekologisen vaatemerkin perustamisesta pariskunnalle valkeni. Saijahan on siis ammatiltaan vaatesuunnittelija ja Janne periaatteistaan kiinni pitävä ja yleiset totuudet kyseenalaistava hippi. Hampu oli siis heti alusta lähtien ainut vaihtoehto raaka-aineeksi vaatteille, mikä jo itsessään on tietyllä tapaa radikaalia.

VUODEN 2010 AIKANA Roots Cultural Movement oli saanut alkuperäisen muotonsa turkulaisena vaatemerkinä, kuitenkin monen vaiheen kautta. Alkuperäinen idea, että vaatteet olisi tuotettu lähituotetusta kuituhampusta, oli muuttunut kiinalaiseen vaatteiden valmistajaan. Arvot olivat koetuksella, eikä pariskunta ollut aivan vakuuttunut toimintansa oikeellisuudesta. Arvot saivat laventua, sillä pariskunta oli työtä tehdessään tajunnut realiteetit vaateteollisuudesta. Teollisuudenala kun nyt oli ajettu halvan työvoiman maihin, eikä suomalaiselle kuluttajalle, saati sitten vähävaraiselle hipille, saisi myytyä t-paitaa 80 euron hintaan. Jos siis vaatteet olisi tuotettu suunnitelmien mukaan Suomessa. Kiinan tehtaalla vierailtuaan Janne ja Saija olivat tyytyväisiä valintaansa, sillä tehtaan takana oli samanlaisen arvomaailman omaava kaveri, eikä työoloista, palkasta tai työntekijöiden etuuksista tingitty. Tehtaan johtaja

Mesenaatti
joukkorahoituksen avulla
tehdyn vaatemalliston paita.

oli vaikuttanut enemmänkin arvostetulta työtoverilta kuin orjuuttavalta kiskurilta. Luomuhampusta ja luomupuuvillasta Kiinassa tehdyt ja itse suunnitellut vaatteet olivat nyt totta. Nettisivut olivat tekeillä ja markkinointistrategiat mielessä.

LIIKETILA JA YHTEISÖN MUODOSTUMINEN

IHAN SATTUMALTA, vuonna 2010, RCM:lle löytyi kivijalkaliiketila Varvintorin kupeesta. Sijainti oli yrityksen kehityksen kannalta tärkeä, sillä liiketilan löydyttyä RCM:stä muodostui myös skeittikauppa ja alakulttuurin edustajien olohuone. Varvintori kun nyt sattuu olemaan yksi Turun suosituimmista skeittipaikoista ja vieressä toimii myös konservatorio sekä taideakatemia. Opiskelevat muusikot löysivät tien toiselle puolelle avattuun urbaaniin kahvilaan ja skeittajat hengailivat kaupalla alituisen. Nämä ihmiset näkivät Jannesta ja Saijasta heti, etteivät he olleet heidän rahapussinsa ryöreissä kiinni, vaan liikkeen tarkoitus oli luoda meininkiä vaatemerkin ympärille. Janne tunnustikin olevansa huono liikemies, sillä viivan alle jäävä tulos ei vielä tänäkään päivänä ole hänelle se prioriteetti numero yksi. Liiketila toi ihmiset yhteen ja puuttunut yhteisöllisyys alkoi vähitellen muodostua.

KAUPALLA ALETTIIN PITÄMÄÄN taidenäyttelyitä ja soitteluja. RCM tarjosi tilan ja konseptin, jossa nämä ihmiset pystyivät toteuttamaan omia visioitaan. Skeittajien ja muusikoiden verkostot kohtasivat ja muodostivat yhä suuremman verkon.

VISUAALISUUS JA TUOTEMERKIN VAKIINTUMINEN

VISUAALISUUS JA VAATEMERKIN henki kumpuaa tietysti hampusta, mutta merkin visuaalisen ilmeen juuret ovat myös kansojen alkuperäiskulttuureissa, kaikkia yhdistävissä alkeellisimmissä kuvioissa. RCM:n logokin on peräisin kaikkien kulttuurien varhaisimmasta merkinnästä, eli ruksista. Ruksi ja siihen osoittavat nuolet taas symboloivat eräänlaista keskustaa, johon kaikki yhdistyy. Alkuperäiskansojen mytologioista pariskunta on halunnut hakea juuri niitä kulttuureita yhdistäviä tekijöitä, sekä peräänkuuluttaa arvoaan grafiikoiden kautta. Tietty hippeys on siis läsnä kaikissa RCM:n tekemisissä.

KANTAAOTTAVIAKIN GRAFIIKOITA on ollut: muun muassa YK:n alkuperäiskansojen oikeuksia turvaavan yleissopimuksen, ILO 169:n, ratifioimisen puolesta on ollut t-paidan grafiikka ja kampanjaa. Suomi ei ole vielä toistaiseksi ratifioinut sopimusta, mutta Stubbin hallitus on luvannut ratifioida sen tämän syyskauden aikana. Idea ja grafiikka kampanjaan ovat käsialaltaan Arsi Kevan, jonka omat juuret vievät syvälle saamelaiseen kulttuuriin. Juuret ja niiden kunnioitus eivät siis ole vain korusanoja brändin nimessä, vaan RCM pyrkii edistämään kulttuuriperintöjen asemaa omassa toiminnassaan ja sitä kautta ulosannissaan.

RCM NYT JA TULEVAISUUDESSA

Vakiintuneen aseman saavuttanut RCM on yrittäjien mukaan

**"Ruoka ja asuminen
maksaa myös
idealisteille, ihan
samalla tavalla kuin
muillekin."**

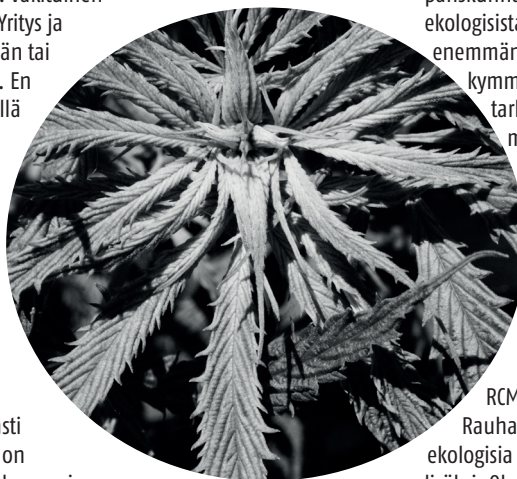

jo kannattavaa liiketoimintaa, mutta ei tuottavaa. Vakituinen tulonlähde se ei siis vielä Jannelle ja Saijalle ole. Yritys ja sitä ympäröivän yhteisön olemassaolo on enemmän tai vähemmän pariskunnan omistautumisesta kiinni. En usko kuitenkaan, että yrittäjäpariskunta olisi hevillä valmis luovuttamaan aikaansaannoksestaan. Janne ja Saija tekevät tätä sydämellä, mutta tässä maailmassa työlleen antautumisesta olisi vain ansaittava elantonsa. Ruoka ja asuminen maksaa myös idealisteille, ihan samalla tavalla kuin muillekin. Myynnin kasvattaminen on näidenkin yrittäjien tavoitteena. Erona vain näkis, etteivät Janne ja Saija ole valmiita kasvattamaan myyntiä keinolla millä tahansa. Jannea haastatellessa minulle jäi tunne, että markkinointistrategioita pelataan hyvinkin vahvasti omiin ja yrityksen arvoihin, jotka siis nokkelampi on osannutkin jo arvata olevan keskivertoyrittäjää vahvemmin pelissä.

MYNNIN KASVUN TIELLÄ ON OLLUT RCM:n kantava idea hampun käyttämisestä raaka-aineena. Vuonna 2010 hampun käyttöön raaka-aineena suhtauduttiin Jannen mukaan erittäin epäilevästi. Hampputietoisuus on kuitenkin kasvanut viimeisen neljän vuoden aikana huimasti ja liikemiehen analyttisin silmin Janne uskoo sen olevan tulevaisuudessa yksi tärkeimmistä kilpailuvalteista. Ekologisuus alkaa olla niin kova trendi, että sen vuoksi ollaan valmiita ymmärtämään uusia juttuja ja näkökulmia.

RCM:N TAVOITTEENA ON EUROOPAN MARKKINAT. Pelkästään omien tuotteiden myynti ei Suomessa tule kattamaan

pariskunnalle palkkaa, koska tuotteet ovat eettisistä ja ekologisista syistä kalliimmalla tuotettuja. Yrityksessä myyntiä enemmän hoitanut Janne selvensi myös, ettei yhden tai kymmenen takin tai paidan myyminen kuukaudessa tarkoita vaateeteollisuudessa pienellekään toimijalle mitään, vaan kyse on sadoista, mieluiten tuhansista myydyistä tuotteista kuukaudessa. Askeleet Euroopan markkinoille onkin jo maltillisesti otettu mainoskampanjalla eräissä Euroopan suurimmista skeittilehdistä. Lisäksi viikonloput Suomen messuilla kiertävä pariskunta tähtää samoille areenoille Euroopassa.

RCM JATKAA PERINTEITÄÄN uudessa liiketilassa Rauhankadulla. Kaupalta saa totuttuun tapaan ekologisista virvokkeista omien tuotteiden ja skeittilautojen lisäksi. Olohuonomainen ilmapiiri on säilynyt, mutta toiminta on selvästi ammattimaistunut. RCM Takeover -klubit, jotka järjestetään Pub Portsassa jatkavat taas soitteluajamien perinnettä, mutta kaupalla pyörii nyt muusikon alut ovat nyttemmin ammattilaisia hekin.

ROOTS CULTURAL MOVEMENT ON uniikki ja arvokas ilmiö. Se luottaa arvoihinsa, vaikka onkin joutunut matkansa aikana tekemään kompromisseja niiden suhteen. On kuitenkin hienoa nähdä, kuinka yrityksen ympärillä pyörivä yhteisö on yrityksen tukena täysin pyyteettömästi, luonnollisesti. Siitä kai niissä hippien arvoissa on loppujen lopuksi kyse: luonnollisuudesta.

REILU JUOMINEN EDISTÄÄ HENGITYSTÄ

Räventola
PROFFAN
KELLARI
REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

© 2005 WALT DISNEY WORLD

Turun Työpuku Oy

Dimex
Fristads

Brahenkatu 9
20100 Turku
02-231632

www.turuntypuku.fi

Pukuvuokraamo

Sanelma

**Myymme ja
vuokraamme
pukuja
miehille ja
naisille!**

Pukuvuokraamo
Sanelma

Puh. (02) 2313 902

sanelma@pukuvuokraus.fi

Tuureporinkatu 19,
20100 Turku

Avoinna 10.00-17.30

Ma 10.00-18.00

La 10.00-14.00

Kesäaika suljettu.

Tervetuloa tutustumaan!

Erikokoisia juhlahuoneistoja

Ei erillistä tilavuokraa

Erinomainen ruoka

Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat -

Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@turunupseerikerho.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Käivökatu 12
20520
Turku

Lähdimme haastattelemaan tavallisia elämäntieteiläisiä siitä, miten Suomen tällä hetkellä ei-niin-vahvoissa kantimissa oleva talous saataisiin edes jollain tasolla pelastettua. Yleisesti oltiin kyllä huolissaan Suomen taloustilanteesta, mutta varsinaisia ratkaisuehdotuksia oli kovin vaikea löytää. Päättäjiä syyteltiin ahkerasti ja voivoteltiin nuorten heikkoja tulevaisuudennäkymiä. Todettiin myös, että tällä hetkellä poliitikoilla on selkeä ristiriita, samanaikaisesti kun taloutta pitäisi koko ajan elvyttää, on kuitenkin työttömiä yhä enemmän ja tukia leikataan. Yleisin vastaus kysymykseen oli: "Miten mä sen voisin tietää, kun päättäjät eivät sitä tiedä?" Ilmankos Suomen talous on huonossa jamassa.

MITEN SUOMEN TALOUS PELASTETAAN

Teksti, Heidi Wirkkala ja Anni Roivas
Kuvitus, Susanna Nurmi

Nainen, kasvatustieteiden vaihto-opiskelija
Saksasta
- Pitää kiinnittää huomiota
enemmän ihmisten motivoimiseen ja
hyvinvointiin, sekä organisaatioihin, kuin
vain rahan tuottamiseen.

Nainen, torikauppias
- Täytyisi lopettaa ulkomaalaisten ja
maahanmuuttajien hyysääminen ja antaa ne rahat
suomalaisille.

Mies, abiturientti
- Päättäjät vaihtoon. Sen kautta
saataisiin uusia ideoita.

Mies, eläkeläinen
- Työtä tekemällä. Rahoja ei saisi haaskata
ulkomaille, vaan rahat pitäisi käyttää suomalaisiin ja
suomalaisiin yrityksiin.

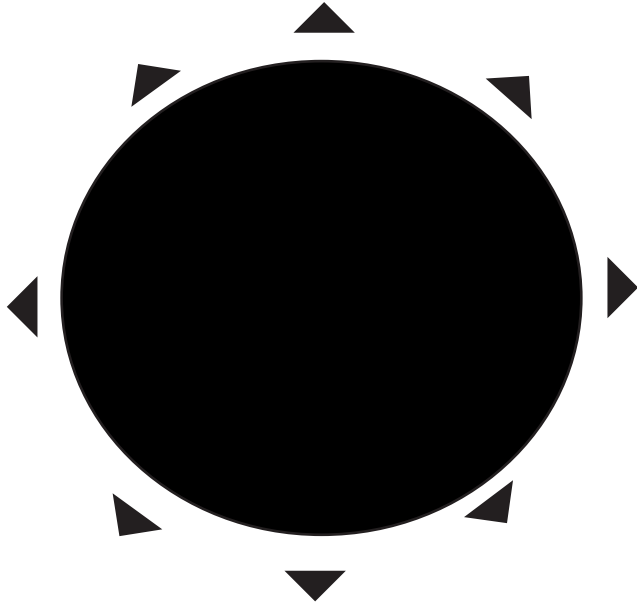
Mies, kasvatustieteiden opiskelija
- Suomalaiset eivät osaa tuotteistaa
ja markkinoida, koska suomalaisilla on liian
huono itsetunto. Meidän pitäisi ottaa mallia
ruotsalaisilta, joiden yrityksissä koulutus on
ihan samalla tasolla. Ruotsissa myös mentiin
heti tuulivoimaan, kun taas Suomessa
on tuhlatu rahaa ja resursseja turhaan
ydinvoimaan.

Mies, psykologian opiskelija
- Juotetaan päättäjät känniin, jolloin he tekevät
rehellisiä päätöksiä. Normaalisti päättäjät menevät liikaa
ryhmän mukana. Tuloeroja tulisi myös tasoittaa, sekä lisäksi
päättäjien tulisi tehdä enemmän päätöksiä yhteisen hyvän
eikä oman palkkapussin mukaan.

kauppatieteiden opiskelija
Suomen talous vaatii
yrityksiä, joiden tavoitteena on
ottaa liikevaihtoa ja palkata muitakin
työntekijöitä, eikä vain ammatinharjoittajia jotka
tekevät omassa yrityksessään yksin töitä.
Lisäksi pitää santsata vientiin ja kasvua
tuleva valtionpolitiikka on erittäin hyvä juttu.

TAIWAN

USKALLAN VÄITTÄÄ, että Taiwan on maa, josta monella ei ole hirveästi huomattavaa ennakkotietoa. Ainakaan minulla ei ollut kun sain tietää, että vaihtokohteeksi tuli Taipei ja National Chengchi University. Toistaiseksi täytyy olla silti tyytyväinen, sillä Taipei ja Taiwan ovat osoittautuneet sangen osuvaksi paikaksi vaihdolle.

POLIITTISTA LÄHIHISTORIAA

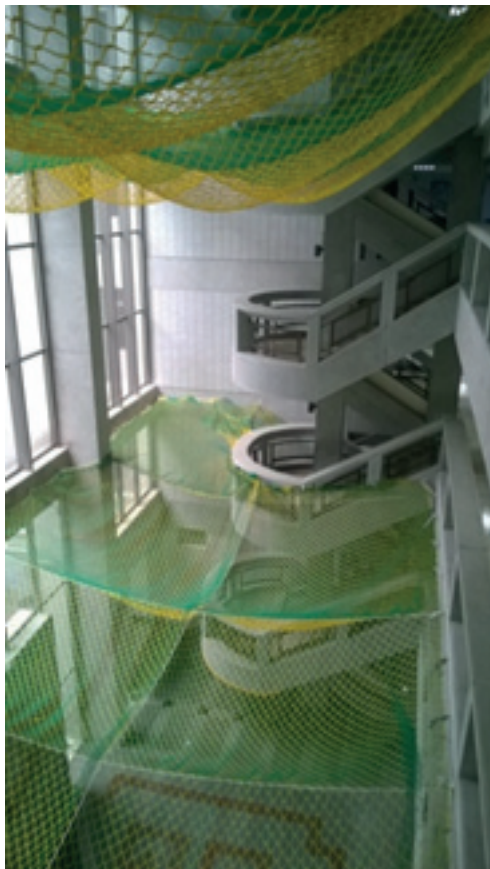
TAIWAN ELI FORMAALIMMIN Kiinan tasavalta on pienehkö saari manner-Kiinan edustalla. Maassa asuu noin 23 miljoonaa ihmistä. Nykyään maa kuuluu maailman kahdenkymmenen suurimman talouden joukkoon yleisen hyvinvoinnin ollessa verrattavissa Japaniin tai Etelä-Koreaan. Taiwanilla pyyhkii hyvin, mutta aina näin ei ole ollut.

KIINAN TASAVALTA SYNTYI vuonna 1911, kun vuosituhantinen keisarivalta Kiinassa sai päätöksensä. Toisen maailmansodan jälkeen maassa jatkui jo sitä edeltänyt sisällissota, jossa vastakkain olivat kommunistit ja nationalistit eli Guomindangin puolue. Toisen maailmansodan aikana kommunistit olivat saaneet siinä määrin momentumia, että nationalistit olivat pakotettuja tekemään "väliaikaisen vetäytymisen" Taiwanin saarelle, josta tuli Korean sodan syttymisen ja Yhdysvaltojen seitsemännen laivaston myötä ei-niin-väliaikainen. Yhdysvaltojen ja Kiinan kansantasavallan suhteiden lämpenemisen myötä

LOST IN TRANSLATION

Taiwanin ylläpidon
lausa turvaväliko on
insinööritien

1970-luvulla maa potkaistiin pois YK:sta, ja nykyään enää harva valtio tunnustaa Taiwanin diplomaattisesti.

TAIWANISSA OLI POIKKEUSTILAN turvin yksipuoluejärjestelmä 1980-luvulle asti. Valtaa käytti tuolloin presidentti, jonka asema on edelleen vahva. Maa on ollut pitkälti Guomindang-puolueen hallussa, mutta 2000-luvun alusta lähtien myös demokraattinen edistyspuolue on saanut valtaa. Erot kahden tärkeimmän puolueen välillä kulkevat näkemyksessä manner-Kiinaan. Guomindang kokee de facto -itsenäisyyden ja taloudelliset suhteet kansantasavaltaa tärkeimmiksi, kun taas demokraattinen edistyspuolue korostaa taiwanilaista identiteettiä, Pekingin ylivoimaa rajoittamista ja mahdollisesti jopa itsenäisyysjulistusta. Äskettäisissä paikallisvaaleissa Guomindang kärsi murskatappion, johtuen todennäköisesti Kiina-myönteisemmästä kauppapolitiikastaan, jota esimerkiksi opiskelijat ovat vastustaneet.

ELÄMISESTÄ, OLEMISESTA JA OPISKELUSTA

NÄIN SUOMALAISITTAIN varsinkin halpa hintataso, maittäva ruoka ja lämmin sää lämmittävät mieltä. Aterioihin käyttää noin neljä tai viisi euroa päivässä, joilla elää jo herroiksi tai rouviksi. Yleensäkin maa on hintatasoltaan aasialaista keskiluokkaa. Mitä Kuningas Alkoholiin tulee, Taipeista löytyy muutama open bar -konseptilla toimiva kuppila. Tasa-arvo nähdään näissä paikoissa useasti

eri tavalla Suomeen verrattuna, sillä usein naiset pääsevät ilmaiseksi sisään, varsinkin jos sattuu laittamaan korkokengät jalkaan.

LIENEE PAIKALLAAN sanoa muutama sana myös itse opiskelusta. Karkeana yleistyksenä sanoisin, että yhtä opintopistettä kohti joutuu työskentelemään hieman enemmän Taiwanissa kuin Suomessa, ja ainakin tenttejä on enemmän. Näin ollen kirjastot ovat usein iltamyöhään täynnä opiskelevia tai nukkuvia opiskelijoita. Opetuksen taso on mielestäni pääosin ollut korkealla.

ULKOMAALAISTA PIDETÄÄN taiwanilaisittain usein ehkä hieman outona, mutta silti arvossa. Taiwanilaiset ovat ystävällisiä. Englannin kielen taito on kuitenkin paikoitellen heikkoa, joten jos maahan aikoo matkustaa pidemmäksi aikaa, olisi hyvä, jos pystyy mainitsemaan edes jotain mandariiniksi. Helppoa tämä ei toki välttämättä ole. Erilaisuudestaan huolimatta – tai ehkä jopa siitä johtuen – Taiwan on mielestäni oiva paikka vaihdolle, tai miksei harjoittelullekin. Se on (ääri) turvallinen, halpa ja varmasti kokemuksia tuova maa.

Matias Keinänen

Me tunnemme yhteiskuntaosaajien työelämän.
Jos tarvitset tukea tai neuvoa, me palvelemme.

Liity jäseneksi.
www.yhteiskunta-ala.fi

Yhteiskunta-ala
korkeakoulutetut ry